

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele na vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiristopen petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Govori na shodu v Črnomlju.

Gospod dr. Ivan Tavčar je govoril:

Častito občinstvo! Dragi rojaki!

„Slovensko društvo“ je sklicalo današnji shod in meni, kot predsedniku tega društva, pripada naloga, da predsedujem današnjemu zborovanju. Ta naloga pripada mi toliko bolj, ker sem glasom dopisa politične gosposke odgovoren za red in mir pri današnji skupščini.

Gosposko zastopal bode gospod komisar Lapajne, kojega s tem pozdravljam, predstavljajoč ga ob jednom slavnemu zboru.

Na to pa pozdravljam tudi vas vse, ki ste se odzvali povabilu „Slovenskega društva“, ter se v obilem številu udeležujete tega shoda. Bodite vsi skupaj iz srca pozdravljeni!

Prej ko oddam besedo svojemu prijatelju Ivanu Hribarju, dovolite, da tako, kakor se naznanja v sporedu, nekaj besed spregovorim do častitega shoda.

Vprašate pač, čemu je sklicalo „Slov. društvo“ ta shod, in čemu ga je sklicalo ravno v osrčje naše Bele Krajine, v starodavni Črnomelj? Čutim dolžnost, odgovoriti vam na obe ti vprašanji.

Kaka je naša stranka, o tem vam bode govoril tovariš za mano. Kaki so naši nasprotniki, o tem vam ni treba posebej govoriti, saj jih itak poznate. In ti naši nasprotniki sklicavali so svoje shode tudi v vaše kraje in v vašo bližino. Pripovedovali so vam, da žive mej Slovenci tako imenovani „liberalci“, ki niso mnogo boljši kot so bili nekdanji pesoglavci, o kojih govore naše pravljice. Pripovedujejo vam, da nismo dobri kristijani, da ne spoštujemo svojega škofa in ne svojega papeža, in da ne ljubimo duhovnikov, katere Bog mej nas pošilja, da čisto ohranijo mej nami njegovo besedo. Če bi ne bili prišli mej vas, morali bi si misliti, da je vse gola in čista resnica, kar se je o naši stranki trdilo po tako imenovanih „katoliških“ shodih v vaši sredi, in v vaši bližini. Zategadelj smo prišli, da nas od blizu pogledate, da vidite, da nosimo mej ramami isto tako krščene glave, kakor jih nosijo naši nasprotniki, in da se prepričate, da nas je Bog ravno tako po svoji podobi vstvaril, kakor je vstvaril

one, ki po cerkvah in spovednicah kličejo sedaj prokletstvo na nas! Prišli smo, da vam povemo, da smo udani svoji veri, da pa smo istotako udani svojemu jeziku, kojega bi nam bili nemški škofje zatrlji, da nam ga nista ohranila slovanska blagovestnika sv. Ciril in Metod.

Prišli smo, da vam povemo, da smo miroljubni ljudje in krotke narave. In v tem smo boljši od svojih nasprotnikov. Slavni zbor! Odkar so mlajši duhovniki staknili, da je katoliška naša slovenska domovina prav za prav premalo katoliška, tako, da je po njihovem mnenju treba katoličanstvo mej nas šele zasejati, kakor v kako pokrajino v centralni Afriki, od tedaj se je unel mej nami prepir, kakor ga do sedaj še ni bilo. Mladi, neizkušeni ljudje, poklicani opravljati službo božjo, iščejo najraje svoj poklic v tem, da mesto ljubezni širijo sovraštvo mej nami, in da so lepe besede božje: ljubi svojega bližnjega kot samega sebe! spremenili v besede: sovraži svojega bližnjega kot peklenkega vruga! In, ali ni to čuda, da čitamo dandanes skoraj vsak dan, da je bil tu in tam zopet obsojen kak kapelan radi žaljenja časti? Vprašam vas, ali je katoliškega duhovnika naloga ta, da božji mir ljudem na ta način oznanjuje, da krati in krađe čast svojemu bližnjemu? Odgovorim, da te naloge ne more in ne sme imeti katoliški duhovnik, ker je čast tudi božji dar, ki se mi ne sme vzeti brez moje volje. In gotovo je, da je tisti, ki mi vzame čast in pošteno ime, tat v pravem pomenu besede. In zategadelj so vsi ti mladi voditelji nasprotne nam stranke, ki sedaj silijo v areste, slabi zastopniki naše vere, katera nas uči ljubezni in udanosti, in slabi zastopniki so tudi svojega naroda, ker jemljejo čast ne samo svojemu bližnjemu, temveč tudi svojemu bratu, s kojim ga vežeta vera in jezik. Če bi naš Gospod in Odrešenik zopet prišel na svet, pa bi opazil te svoje služabnike, ki davijo čast svojemu bližnjemu, pa sem prepričan, da bi vzel bič v svoje roke ter bi jih vse skupaj izgnal iz svojega svetišča, rekoč: takih si nisem mislil, svojih služabnikov! O tem premišlujte, in kmalu se bodele prepričali, da bi Krist pravično postopal, če bi tako postopal!

In sedaj vam bom pa še povedal, čemu smo

svoj shod ravno tu sem v vaše starodavno mesto sklicali. Vi vsi veste, kolikega pomena je bila za našo bedno Dolenjsko stran železnica, ki sedaj t-če od Straže do Ljubljane. In vi tudi vsi veste, kolikega pomena je za vašo zapuščeno Belo Krajino, da se železnica podaljša mej vaše pokrajine. Tužna je prihodnost vaše zemlje, če ne dobite te železnice, in kdor vas ljubi, ta se mora z vso silo potegovati za vašo železnico! Ravno tako moral se je z vso silo potezati za dolensko železnico vsak, kdor našo prekrasno dolensko v resnici ljubi. In kako je bilo s to železnico? Naša stranka je glasovala zanjo s celim svojim prepričanjem; nasprotna nam stranka, ki prihaja mej vas, ter vam pripoveduje, da vas tako ljubi, da bi vas od gole ljubezni rada snedla, ta stranka pa ni rada glasovala za dolensko železnico, ruvala je proti deželni garanciji, in jeden njenih voditeljev se je zaničevalno odrezal: čemu to železnico, vsako leto se bo zvozilo par jerbasonov jaje pa bo vse pri kraju!

In, ali ste čuli, s kakim veseljem je na zadnjem katoliškem shodu v Mokronogu poslanec Ignacij Žitnik pripovedoval svojim volilcem, da so imele dolenske železnice konec decembra meseca ogromen primankljaj? Verujem, da bi bilo gospodu Ignaciju Žitniku prav, če bi imele dolenske železnice malo dohodkov, ker bi potem imeli priliko, grmeti proti slovenskim liberalcem, češ, ti so glasovali za deželno garancijo pri dolenskih železnicah, in sedaj jih križajte, ker bo morala dežela doplačevati k tem železnicam! Taki so ti vaši prijatelji, mi pa pravimo, da bi to ne bila ravno taka posebna nesreča, če bi dežela Kranjska tu in tam plačala kak tisočak na korist ubogi Dolenjski, katera se je do sedaj tako zelo zanemarjala!

Prišli smo torej ravno v Črnomelj, da vas opozarjamo na to, da svoje tako imenovane prijatelje, ki vam neprestano govoré o svoji ljubezni, bolj od blizu pogledate, in da si zapomnite, da bi ti prijatelji, če so imeli večino v deželnem zboru, prej kot ne, ne bili glasovali za dolensko železnico. In prepričani bodite tudi, da ti klerikalni prijatelji, če bodo v prihodnje imeli večino v deželnem zboru, prej kot ne, ne bodo privolili deželnih grošev za

Listek.

Matiček.

(Črtice iz življenja.)

(Konec.)

Matičkova nazdravi mu Božjo pomoč, ter pije. Sodar pa poprime besedo:

„O volku si govoril, Matiček, volk je prišel. Zdaj se pa kisle držiš in se ženi niti ne umakneš, da bi prisela k Tebi.“

„Baš mi je treba te butare kriminalske! — Po kaj si pa prišla? Žena varuj dom in otroke!“

„Tako? Žena varuj dom in stradaj z otroci, mož pa popivaj! Po Te sem prišla, da se jedenkrat domov spraviš, Bogu pomoliš in o pravem času k počitku legneš.“

„Baš sem hotel domov iti; ker si me pa prišla izganjat, ne grem še. Ti, Franc Sodar, pa ga prinesi še poliček, in poišči kaj v kuhinji, da zamašiš usta moji sitni butari.“

Sodar je rad ustregel Matičkovi želji, ter prinesel vina in Matičkovi dobro večerjo, katero je ta slastno povžila. Saj je redko kaj takega vdobila pod zobe. Potem pa jo je Matiček poslal domov s kosom belega kruha za otroke, a ona ga je ubo-

gala dobro vedoč, da bi ga sicer razdražila, in da bi se ji potem ne godilo dobro.

Matiček pa jo je poznal, ko je bila ura že dvanajst odbila, sam kreval domov pojoč:

„Ko b' druž'ga ne imel
Ko lepo ženo,
Za mizo b' se vsedel,
Pa gledal bi jo.“

* * *

Matiček je bil mož iz „stare šole“, t. j. učil se je še v oni šoli, kjer so slovenski deci le nemščino vbijali v glavo. Koliko izgubljenega časa in truda! A pri njem ni bil povsem izgubljen. Bil je mej onimi izredno nadarjenimi, jako redkimi učenci, kateri so se v ljudski šoli nemščine v govoru in pismu naučili dokaj dobro. To nemščino si je ohranil do svojih starih dnij. In kako ponosen je bil na njo! Z gospodo, ako ga je hotela poslušati, razgovarjal se je nemški. Uradnikom v raznih pisarnicah ni pozabil pokazati, da „zna več, kakor hruške peč“. Svojim sosedom in Brežinarjem prebiral je nemška pisma, katera so dobivali od uradov. Kadar je zaslišal nemško besedo, bil je navadno ves po koncu; le včasih, kadar so se kaki tujci nemški razgovarjali, se je potuhnil, kakor bi jih ne razumel. Potem je pa pripovedoval, kaj je na ta način

izvedel, ali pa je tujce iznenada opozoril, naj bodé previdnejši s svojo nemščino.

Neko popoldne sedel je zopet pri Sodarju ter ga lepo počasi srkal, ko vstopita dva agenta — jeden zavarovalni, drugi trgovski — ter se vsedeta k drugi prazni mizi. Moža sta bila nekoliko sitna; delala sta se, kakor bi ne bila zadovoljna s pijačo in jedjo, s katero jima je postregel Sodar, češ: mi dva sva navajena vse kaj drugemu.

V svojo zabavo začela sta obirati Brežinarje — seveda nemški, da ju ne bi Sodar in Matiček razumela — kako so priprosti in neomikani, ter si ne dajo nič dopovedati; niti župniku in učitelju, kjer sta tudi bila, nista prizanesla.

Matiček posluša, pije in — molči.

Zdaj se lotita Sodarja in njegove krčme. Sodar je neotesan tepec kateri ju ni tako ponižno pozdravil, kakor gre takim gospodom. Stoli, miza, kozarci, steklenica, pladnji itd., vse jima je prepriprosto. Za gospodo moral bi imeti posebno, lepo urejeno sobo in fino namizje.

Matiček posluša, pije in — molči.

Slednjič pravi jeden njiju: „Kakoršna krčma, taki so menda navadni gosti. Le poglej tega zamazanega pivca tu! Ta mora biti pravi vinski bratec, ki se ne brine za nobeno drugo reč, kakor

belokranjsko železnico držel se gesla: par jertasov jacec se bo zvozilo, pa bo vse pri kraji!

Toliko v pojasnilo, čemu smo sklicali današnji shod, ki naj bi v drugem obrodil sad, ter pospešil jedinstvo med tistim slovenskim razumnostvom, katero noče v prahu ležati pred vsakim najmlajšim, in nezrelim duhovnikom!

V Ljubljani, 27. avgusta.

Nova koalicioja. V t.m. ko je „Bohemia“ proti vsaki koalicii, v kateri bi grof Hohenwart igral kako ulogo, so drugi levičarski listi zadovoljni, če se le zagotovi, da se levičarjem v novi koalicii ne bode tako hudo godilo, kakor v stari. Konservativci bodo morali pokazati, da zares pošteno mislijo s koaliciojo. Ob enem pa liberalni listi vedno naglašajo, da brez koalicije ne bode mogoče vladati. Iz vsega je vidno, da liberalci nove koalicije že komaj čakajo, le malo bi se radi pokujali, da bi jih kdo prosil. Dunajski dopisnik „W. Allg. Zeitung“ pa misli, da nova vlada ne bode posebno se poganjala za prijateljstvo leve, ker ve, da jej tako ne bode delala prevelike opozicije. — Iz tega, da levičarje tako rekoč silijo, da se sklene nova koalicioja, pač smemo sklepati, da se jim v koalicii ni prav slabo godilo. Ko bi se jim bile godile take krivice, gotovo bi za nobeno ceno ne vstopili v podobno novo zvezo. Igrali so v koalicii tako rekoč vodilno ulogo, samo pri volilni reformi jim ni šlo po sreči, ker so se bili postavili na preveč vidno strankarsko stališče.

Dunajski Čehi so sedaj jako v čisljih. Liberalci in protisemitje se poganjajo za njih prijateljstvo. Bivši župan dr. Gröbl je v nekem govoru hvalil Čehe, kako so na Dunaji z marljivostjo pripomogli k napredku mesta. Med liberalci in Čehi ni druzega nasprotja, kakor češka šola na Dunaju, za katero Nemci ne morejo biti. Lepo jih je vabil, da naj volijo liberalce. Češki listi pa sedaj pišejo, da si hočejo zapomniti lepe besede Gröblve, da jih bodo poklicali v spomin, kadar se bo bavljalo zopet čez češke delavce, ki so se priključili na Dunaj. Liberalcev pa ne bodo podpirali, dokler se ne sprijaznijo s češko šolo na Dunaju. Stvar je jasna. Če hočejo liberalci, da jih Čehi podpirajo, zavežajo naj se, da poskrbe dunajskim Čehom čeških šol. Pa tudi protisemitov ne mislijo drugače podpirati. Schneider je na nekem shodu dunajskih Čehov jih vabil, da naj volijo protisemite. Bavljal je zoper žide. Čehi so ga opomnili, da ni židovski temveč češki shod in da naj pove, kaj misli njegova stranka storiti za Čehe. Schneider je kmalu spoznal, da razmere zanj niso ugodne in jo je potegnil.

Vodja učne uprave sekcijski načelnik dr. Rittner pojde v pokoj, ako bi on ne bil imenovan učnim ministrom. Govori se namreč še vedno, da bode novi učni minister baron Gautsch. Posebno levičarji bi se najraje Gautscha imeli. On se nikdar ni kazal Slovanom prijaznega. Slovenske paralelke v Celju je sicer Gautsch hotel dovoliti, a le zaradi tega, ker so ga silili že drugi ministri. Poljaki bi najbrž tudi ne bili posebno zadovoljni, če bi minister postal baron Gautsch, ne pa kak Poljak.

za polen kozarec. To priča tudi njegov nos. Le dobro ga pogledaj, tako lepo barvanega nosa ne boš videl kmalu!“

Matiček posluša, pije in izpregovori: „Frcajen zi, das ist niht fon vaj, das ist von fajer, ih bin šmit. Ibrigens, ven inen baj uns gar nih gefelt, gē zi vajter!“

Zabavljivca sta se čudno pogledala. Sram ju je bilo, in ker je Sodar baš na to prišel, plačala sta in odšla.

Čim starejši je bil Matiček, tim rajši je posedal pri Sodarju in tem bolj je zanemarjal delo; a čim manj je delal, tem manj je bil zaslužek. Sodar pa ni rad točil vina brez denarja. Ker vina ni mogel, začel je Matiček žganje piti, ter mu se je tako priučil, da mu je bilo ljubše od vina. S časom je vino čisto opustil, ter ga ni hotel piti niti tedaj, kadar mu ga je kdo ponujal.

Bilo je zimskega večera. Zvunaj je brila ostra sapa, Matiček pa je sedel pri Sodarjevi peči, ter srkal priljubljeno žganje. Ker ga je že več nego dovolj imel, in ker je bilo po snegu in ledu in po noči težko hoditi celo treznemu, rad bi ga bil Sodar odpravil domov. To pa ni bilo prav lahko, kajti Matiček se je oglašil:

Nova vlada in protisemitizem. Grof Bardeni že lahko ve, za kako ceno si lahko zagotovi pomoč levičarjev. Na Dunaju naj pomaga liberalcem do večine v mestnem zboru. Če to stori, se mu tudi ni bati opozicije, ko bi hotel tudi osnovati v Tešinu kar državno poljsko gimnazijo. Da se le potlači protisemitizem, pa je levica pripravljena od svojega nemštva odjenjati. Občinske volitve na Dunaju so sedaj zanje najvažnejše vprašanje.

Rusija in Bolgarija. „Neue Freie Presse“ je objavila več člankov o razmerah v Bolgariji. Neki njen dopisnik je obiskal več bolgarskih politikov in poročal, kar je izvedel. Večino stvari je že od prej znanih. Novo je to, da je Načević povedal, da je Stambulov, ko je bil regent, se že bil skoro sporazumel z ruskim komisarjem Kaulbarsom, da se volitev kneza odloži, na željo Rusije. Temu so se pa uprli le ministri in Kaulbars je obžaloval, da Stambulov ni prišel k dotičnemu ministerskemu svetu, ker on bi bil gotovo zagovarjal spravo z Rusijo.

Stambulova morilca še nimajo. Nekateri časopisi dolže policijskega ravnatelja Morfova, da je pomogel morilec pobegniti. Državno pravdnštvo pa ni za potrebno spoznalo ga preganjati. Morfov je v tem odšel na dopust v Carigrad in sedaj je že gotovo, da ga sodišče ne dobi, ko bi ga tudi zahtevali. Policijski komisar Jurukov je pa prišel v preiskavo, ker je tedaj premalomarno službo opravljal. Nekateri časopisi poročajo, da je Jurukov pobegnil, kar pa po drugih poročilih ni resnično.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. avgusta.

— **(Izletnikom v Prago)** naznanja odbor, da se s privoljenjem dotičnih železnic dobivajo legitimacije, oziroma vozni listki do 31. avgusta pri odboru, a zadnji dan, to je dne 31. avgusta pa na vseh postajah, na katerih bode naš poseben razstavni vlak vzprejemal potnike-izletnike. Tako je omogočeno pridružiti se vlaku tudi tistim rodoljubom, ki se morejo šele zadnji trenotek odločiti za potovanje na narodopisno razstavo češko v Pragi.

— **(„Zlatá Praha“)** znameniti češki ilustrirani list, je v sobotni številki priobčil sliko poslanca g. Hribarja in njegov životopis.

— **(Imenovanje)** Deželni odbor je imenoval učitelja v Vipavi g. Saksa učiteljem v dež. prisilni delavnici.

— **(Ljubljansko-šentpeterska ženska in moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda)** priredita, kakor smo že naznanili, v nedeljo dne 1. septembra na vrtu gosp. Ferlinčeve gostilne „pri Zvezdi“ veselico s prav mičnim in raznovrstnim vzporedom.

— **(Petindvajsetletnica ljubljanskega gasilnega društva.)** Letos je petindvajset let, kar obstoji ljubljansko gasilno društvo. Nameravalo se je tem povodom prirediti veliko slavnost, ali vsled potresa opustila se je ta namera in se bode petindvajsetletnica slavila prihodnjo nedeljo dne 1. sep-

tembra na sedanjim razmeram primeren priprost način. V jutro ob 8. uri prisostovalo bode gasilno društvo z vnanjimi gosti vred sv. maši v stolni cerkvi, potem pa se bode lepa nova mehanična lestev, katero je mestna občina nabavila društvu, slovesno izročila svojemu namenu. Skupni obed zaključil bode slavnost. Svoj čas se je obljubovalo, da se o petindvajsetletnici uvede slovensko velevanje; so-li merodajni krogi pri gasilnem društvu na to pozabili?

— **(Ljubljana pred 100 leti.)** Nekemu statističnemu izkazu o prebivalstvu ljubljanskem leta 1788. posnamemo sledeče: Celo mesto ljubljansko imelo je leta 1788 skupno 10.047 prebivalcev in sicer 3962 moškega in 6085 ženskega spola. V posameznih delih mesta bilo je prebivalcev in sicer: v notranjem mestu 4787, na Karlovškem predmestju 163, na Poljanskem predmestju 868, na Št. Peterškem predmestju 1476, na Kapucinskem predmestju 639, v Gradščici 964, v Krakovem 617 in v Trnovem 533. Vseh hiš je bilo 938, v katerih je stanovalo 1832 rodbin. Koncem leta 1894 pa je imela Ljubljana 1371 hiš in 32.284 prebivalcev.

— **(Samomor.)** Danes dopoldne se je znani in občečislani zasebnik gosp. Jaklitsch v svojem stanovanju nasproti gledališču obesil. Poklicani policijski zdravnik g. dr. Illner je mogel le konstatovati Jaklitschevo smrt. Pokojnik je storil samomor brez dvoma v trenutku duševne nezavednosti. Gosp. Jaklitsch je bil že postaren mož. Potres ga je silno zbegal. Zapustil je Ljubljano in se preselil v Budimpešto, kjer si je svoj čas kot kavarnar prištedil jako lepo imetje. A ker mu v Budimpešti ni ugajalo, se je preselil v Gradec, od tod v Kočevje in ker mu nikjer ni bilo obstanka, se je vrnil zopet v Ljubljano. Že po njegovem prihodu so znanci opazili, da ni več povsem normalen. Žrtvoval je lepo svoto denarja, da je dobil stanovanje, katero je imel pred potresom, sploh pa tožil, da ga nekaj v glavi kluje. Bolehal je ves čas, dasi je bil pred potresom vedno zdrav in vesel, in sinoči je nekemu dolgoletnemu prijatelju, kateri ga je obiskal, tožil, da ga nekaj v glavi boli, da ima silne bolečine in da bi najraje umrl, češ, da bolečin ne more več prenašati. Danes dopoldne po 10. uri se je obesil. Ko je prišel zdravnik, je bilo truplo še gorko. Pokojnik je bil rodom Kočevjec, a miren in ljubezniv človek. Truplo se bode obduciralo.

— **(Za prevažanje ujetnikov)** je mestni magistrat naročil poseben zaprt voz, kakor se rabi v drugih mestih. Sedaj se vsaj ne bodo več primerjali taki nelepi prizori, kakršni niso bili redki v Ljubljani.

— **(Izpred porotnega sodišča.)** Pri tukajšnjem deželnem kot porotnem sodišču pričelo se je včeraj tretje letošnje porotno zasedanje. Prvi dan obravnavali so se trije kazenski slučaji. Pri prvi obravnavi je bila obtožena 21 let stara kajzarjeva hči Marija Šink iz Drulovka hudodelstva detomora. Obtoženka porodila je 30. junija letos v podstrešju domače hiše dete ženskega spola, ki je bilo po izreku izvedencev za življenje sposobno, iz strahu pred bratom pa ga je — kakor sama priznava —

„Hej, Sodar, še jedenkrat mi napolni to šilce, potem pa grem.“

„Ne bodi hud, Matiček, ali nocoj ga ne dobiš niti kapljice več. Dosti ga že imaš, a pot je ledena; lahko padeš in se pobiješ, ali še celo zmrzneš v tej mrzli burji. In kdo bi bil kriv, kakor jaz? Vsak bi rekel: Sodar mu je dal preveč piti.“

„No, če je tako, pa rajši grem.“

Matiček vstane, ter gre do — vrat; tu se pa obrne, rekoč:

„Res je, meni ga je dovolj, vender mi ga daj šilo, da ga ponesem moji stari; naj se tudi ona malo ogreje. Pa dobro mi ga zamaši, da ga ne razlijem.“

Matiček gre na dvorišče in ko se vrne, je žganje že pripravljeno. Vtakne ga v žep, ter zopet sede k peči, češ:

„Prav hladno je zunaj, še malo se moram pogreti.“

Sedi par minut, potem pa zopet povzame:

„Čuješ, Sodar, si-li natočil pravega? Da ne bi prevaril moje stare! Moram ga pokusiti.“

Rekši izvleče steklenico iz žepa, jo odmaši, pristavi k ustom, dobro potegne, rekoč: „Je pravo, je; vidim, da si pošten, Sodar.“

Zopet umolkne, a ne molči dolgo, temuž zopet prične:

„Praviš, Sodar, da je pot ledena in nevarna. Ako padem, razbije se steklenica in žganje pojde po ledu. Varneje bode žganje v želodcu, kakor v steklenici.“

Kmalu je bila steklenica prazna, Matičkova glava pa omotična. Ker je vedel, da bi Sodarja ne prevaril v drugo, odpravil se je domov.

Prišel je domov z razbito glavo in brez svetilnice, katero mu je bil dal Sodar. Od tega časa je bolehal, malo delal in malo pil, ker ni imel za kaj. Postal je zamišljen in malobeseden. Ko se je nekega popoldne vračal od Sodarja domov, obseдел je na cestnem zidu, ter se več kakor dve uri ni maknil z mesta. Zdramil ga je iz te zamišljenosti njegov sosed, ki je mimo šel.

„Kaj pa delaš tu, Matiček, ali ne pojdeš domov? Žena je v skrbeh za Te, kje da si.“

„Pojdem, pojdem; vidiš, prav pozabil sem bil iti.“

Par mesecev pozneje prinesli so ga sosedje na brežinsko pokopališče ter ga izročili črni zemlji.

Leto pozneje omislila mu je žena križ na grob z napisom:

„Lani na Martinov dan
Je bil tukaj pokopan
Moj Matija Čeliga.
Bog mu daj ta sveti raj!“

Nis Vodoran.

kaj po porodu najprej davila, potem pa z glavo ob škrinjko tako močno tolkla, da je dete vsled hudih poškodb na glavi takoj umrlo. Marija Šink bila je obsojena na 6 let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno ter trdim ležiščem v temni celici dne 30. junija vsakega kazenskega leta. — Pri drugi obravnavi bila je obtožena 28 let stara samska dnuarica Marija Ogrin iz Drenovega Griča tudi hudo-delstva detomora, ker je po lastnem priznanju dne 28. junija letos porodila otroka moškega spola, ga takoj zavila v cunje in rjuhe ter ga zaklenila v kovčeg, kjer se je zadušil. Obsojena je bila na 5 let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno. — Pri tretji obravnavi je bil zidar Janez Prezelj, katerega je državno pravdnistvo tožilo zaradi hudo-delstva posilne nečistosti, od obtožbe oproščen.

— (Janez Tavčar †.) V Poljanah nad Škofjo Loko je včeraj zvečer v starosti 75 let umrl gosp. Janez Tavčar, oče dež. posl. g. dra. Iv. Tavčarja. Pogreb bo dne 28. avgusta ob 9. uri dopoldne. Bodi mu lahka zemlja!

— (Častnima članoma) je izvolil uniformirani meščanski kor v Krškem dne 18. t. m. pri praznovanju cesarjevega rojstnega dne dež. predsednika barona Viktorja Heina in okrajnega glavarja Markvarda barona Schönbergerja.

— (Napadeni orožniki.) Na Rupi pri Kranju so fantje s kamni napadli dva orožnika in potem zbežali. Orožniki so zasledili napadalce in je aretovali. Orožnika Pirca so dne 23. t. m. blizu Dolenje Sušice pri Toplicah napadli fantje s kamni in nanj ustrelili. Tudi orožnik je dvakrat ustrelil. Zadet ni bil nihče in napadalci se tudi še niso zasledili.

— (Redkost.) Z Vipave se nam piše: Danes sem na vrtu g. Filipa Andlovca videl orjaško koruzno steblo: visoko je 3²/₁₀ metrov, debelo 6 centimetrov. Taka stebila so sploh jako redka, v vipavski dolini pa kaj takega še nikdar ni bilo videti.

— (Dohodki državnih železnic) in zasebnih železnic, katere oskrbuje država ter parobrodarstva na bodenskem jezeru so se posebno izdatno pomnožili v minulem mesecu juliju, v katerem so znašali 8,691.488 gld., to je za 334.128 gld. več nego lansko leto. Skupnih dohodkov je bilo od novega leta do konca meseca julija 51,619.690 gld.; to je za 354.141 gld. več nego lansko leto. Posebno se je pomnožil promet na zapadnih progah, izdatno pomnožil pa se je tudi tovarni promet, namreč prevažanje stavbinskih materialij in lesovja in pa lokalni promet.

— (Osobne vesti.) Poštnim kontrolorjem v Mariboru je imenovan oficijal g. J. Gödl v Gradcu, poštum blagajnikom v Mariboru pa kontrolor gosp. Hauser.

— (Mariborska vinarska šola) je imela v minulem šolskem letu 36 gojencev. Akopram je bilo 33 Slovencev in le 3 Nemci, je učni jezik nemški! Ustanove je imelo 20 gojencev, in sicer 11 deželne, 5 okrajne, 4 pa ustanove štajerske bratnice.

— (Velik požar v Beljaku) je uničil minulo soboto popoldne v predmestju na južnoizhodni strani 4 hiše in 7 hlevov. Ogenj so baje zanetili otroci. Pri gašenju so bili ranjeni štirje gasilci.

— (Zvesta služabnica.) V naši dobi postajajo vedno redkejši posli, ki bi se zvesto držali dolgo vrsto let pri jedni hiši. Tako redko izjemo imel je znani rodoljub g. Ante Truden, veletržec v Trstu, pri katerem je služila neprenehoma od 10. maja 1853. leta pa do poslednjih dni Marija Kancelih iz Višnjegore. Zdaj, ko je opešala 66letna zvesta služkinja, dal ji je g. Truden primerno pokojnino, da bo brez skrbi na stare dni. Tako je zvesta služkinja našla hvaležnega gospodarja.

— (Požar v Trstu.) Minulo soboto zvečer je nastal sredi mesta na Corso št. 47 ogenj, ki je uničil popolnoma peto nadstropje in streho. Vsi gasilci tržaški so delali naporno, da so udušili ogenj. Ponesrečila je mlada žena Ester Russi, ki je bežeča padla tako nesrečno, da je mrtva obležala.

— (Potrjen zakon.) Nj. Vel. cesar je potrdil načrt zakona, ki ga je sklenil deželni zbor isterski glede spremembe nekaterih določb deželnega šolskega zakona o ljudskih šolah.

— (Morski volk v Reki.) Blizu pomola Marija Valerija v Reki so videli te dni kake štiri metre dolzega morskega volka, ki je odplaval proti Opatiji.

— (Razpisane službe.) Na štirirazredni deški ljudski šoli na Vrhniki tretje učno mesto z dohodki III. plač. razreda. Prošnje do dne 3. septembra okr. šolskemu svetu na Vrhniki. — Na štirirazrednici v D. Mariji v polji tretje učno mesto z dohodki III. plač. razr. in prostim stanovanjem. Učiteljice imajo prednost. Prošnje do dne 5. septembra okr. šolskemu svetu okolice ljubljanske. — Na štirirazrednici v Senožetah četrto učno mesto z dohodki IV. plač. razreda in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 6. sept. okr. šolskemu svetu v Postojni. — Na dvorazrednici pri sv. Petru drugo učno mesto z dohodki IV. plač. razreda. Prošnje do dne 15. sept. okr. šol. svetu v Novem mestu. — Na dvorazred-

nici v Boštanju drugo učno mesto z letno plačo 450 gld. Prošnje do 20. sept. okr. šol. svetu v Krškem. — Mesto uradnega sluga pri okr. sodišču v Gornjem gradu, eventuelno pri kakem drugem okr. sodišču. Prošnje do dne 20. sept. predsedstvu okrožnega sodišča v Celju.

* (Grofica promovirana doktorjem.) Grofica Marija Linden, ki je v Stuttgartu dovršila gimnazijo in po zrelostnem izpitu v Tübingenu na vseučilišči študirala zoologijo, fiziko in botaniko, je te dni pridobila „cum laude“ doktorstvo naravosnanstva. Ona je prva dama, ki je promovirana v Tübingenu. Od tam pojde na vseučilišče v Zürichu, kjer namerava studirati medicino.

* (Umor na ulici.) Železniški čuvaj na Dunaju, Jedlička, je včeraj opoldne na javni ulici na Dunaju ustrelil svojo ljubimko, Vojaček, ker ga je nameravala zapustiti. Dekle je obležala mrtva, Jedlička pa je na to sam nase ustrelil in se tako nevarno ranil, da ni upanja, da bi okrevail.

* (Dvoboj na nože.) Neka Ana Cajetti je zapustila svoj dom v Vidmu na Laškem in ušla s svojim ljubimcem Delucco v Pešto, z njo pa je pobegnil tudi nje brat. Delucco se je v Pešti zaljubil v neko drugo dekle in hotel svojo ljubimko zapustiti. Nje brat ga je vsled tega pozval na dvoboj. Borila sta se z bodali in Delucco je bil smrtno nevarno ranjen. Pred dvobojem je Ana Cajetti še naročila za ljubimca „pogreb“.

* (Senzacionalen samomor) se je primeril v Budimpešti. Neki Teodor Jakobffy, član jako odlične obitelji, ki je zavzemal mej madjarskimi kavalarji prvo mesto, se je ustrelil dan potem, ko je bil zaradi varanja pri kartah in na turfu izključen iz aristokratskega kazina. Svoje več milijonov znašajoče imetje je bil že davno zapravil, zapustil je le pol milijona dolgov.

* (Boj mej kmeti in vojaki.) Blizu vojaškega taborja v Pilis-Gobenu na Ogerskem je bil dne 22. t. m. velikanski pretep mej kmeti in vojaki. Kakih 40 vojakov 52. in 60. pešpolka se je bilo sprlo s kmetjskimi fanti, katerim so prihiteli kmetje na pomoč. Polovica vojakov se je umaknila, ostali pa so z narednikom na čelu napadli kmete. V boju bili so ubiti trije vojaki, narednik in dva vojaka so bili smrtno ranjeni, več vojakov pa je bilo lahko ranjenih. Izmed kmetov ni bil sicer nobeden ubit, mnogo pa jih je bilo težko ranjenih.

* (Nesreča pri manevrih.) Kakor poroča „Kurjer Lwowski“, se je pripetila pri manevrih lvovske garnizije nesreča. Konjica je atakirala tako nesrečno 24. peš polk, da je bilo ranjenih okoli 30 vojakov, ki so prišli pod konje.

* (Pri vojaških vajah) blizu Berolina je vsled silne vročine in večdnevnega napora pri jednem polku obolelo nevarno dvajset vojakov, dva pa sta obležala mrtva.

* (Prekop mej Donom in Volgo.) Ruska vlada je sklenila, da se zgradi prekop, ki bo vezal reki Don in Volgo. Prekop se bo delal pod vodstvom francoskih inženjerjev.

* (Atentat na Rothschildovega tajnika.) Bivši notar v Mecu, žid Jackowitz, je od l. 1887. notar v Parizu bivajočega Rothschilda. Te dni je odpiral na Rothschilda adresovana pisma, kar je jedno eksplodiralo in ga na obrazu in na roki nevarno ranilo. V pismu je bilo, kakor se je pozneje dognalo, lahko unetljivo razstrelivo mej dvema kartončkoma. Ko je Jackowitz strgal kuvert, je razstrelivo eksplodiralo. Atentat je bil brez dvoma naperjen na Rothschilda. Jedno oko Jackowitzovo je neozdravljivo ranjeno. Poljeja nič ne sluti, kdo je storilec atentata.

* (Potresi na Turškem.) V poslednjih dneh so bili v raznih krajih Turčije potresi, mej njimi nekateri bolj hudi, ki so povzročili škode na poslopjih.

Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Za prebivalce, prizadete po potresu:

Mestnemu magistratu ljubljanskemu došla so za one, ki so bili po potresu prizadeti, še sledeča darila: Zbirka neimenovanih 63 gld. 46 kr.; administracija časopisa „Narodne Novine“ v Zagrebu nadaljnjo zbirko 23 gld. 50 kr.; županstvo v Oppenbergu zbirko 7 gld.; neimenovan na Dunaju 4 gld.; g. dr. Fran Zbierchowski v Slatini na Hrvaškem 3 gld.; administracija časopisa „Weltblatt“ na Dunaju 1 gld.

Tudi slovenski rojaki v Ameriki spomnili so se ponesrečencev po potresu. Iz Chicage dobil je namreč dež. poslanec Ivan Hribar znesek 54 dolarjev 30 stotink z nastopnim pismom: „Tukaj v Chicagu so se potrudila slovenska društva in so priredila izlet na korist po potresu ponesrečenih obrtnikov in siromakov v Ljubljani. Vam izročimo 44 dolarjev 30 stotink, kolikor je svote ostalo. Darovala so katoliška društva: 1.) društvo Sv. Martina 5 dol. 2.) društvo Sv. Štefana 5 dol. Skupna svota je 54 dolarjev 30 stotink. Vas prosimo, da to

priobčite v „Slovenskem Narodu“. Pozdrav! Za odbor „Slovenskega neodvisnega podpornega društva „Slovenija“: Frid. Sadnikar, Matija Klemenec, Fran Kenik, Jožef Bohte“.

„Društvu za zgradbo učiteljskega konvikta“ je pristopil kot pokrovitelj z doneskom 100 goldinarjev gosp. Josip Traven, učitelj v Naklem na Gorenjskem. Živel vrli darovalec!

Književnost.

— „Robinson“. Povest za slovensko mladino. Sestavljena po najboljših izdajah. V Ljubljani, 1895. Založil J. Giontini. Tisk R. Miličeve tiskare. Strani 110. Elegantno vezan izvod 50 kr., po pošti 55 kr. Vsakdo se z veseljem spominja, s kako slastjo je v mladih letih čital prelepo povest o Robinsonu in njegovem tovarišu Petku. Ta povest spada mej najprimernejše mladinske spise, kar jih pozna svetovna književnost, s posebnim veseljem pa pozdravljamo pričujočo izdajo. Prirejena je jako skrbno, po pravih pedagoških načelih, okrašena s finimi slikami, jezik pa je tako lep in poljuden, kakor v malo kateri slovenski knjigi. Da se bo tega „Robinzona“ slovenska mladina posebno oveselila, je ob sebi umevno.

— „Krištofa Šmida sto majhnih pripovedek za mladino“. Poslovenil Ivan Tomšič. Drugi popravljeni natisek. V Ljubljani 1895. V založbi in na prodajo pri Janezu Giontini. Str. 120. Elegantno kartonirani izvod velja 46 kr., po pošti 43 kr. Krištofa Šmida pripovedke so znane in priljubljene. Pokojni Tomšič je odbral sto najlepših in te je marljiva Giontinijeva knjigarna sedaj drugič izdala. Knjižica je okrašena z nekaterimi čednimi ilustracijami in vredna toplega priporočila.

Brzjavke.

Gorica 27. avgusta. Državnozbornska volitev namesto grofa Franca Coroninija je določena na dan 17., odnosno 21. oktobra.

Dunaj 27. avgusta. Ministerski komisiji, sestavljeni, da izdela službeno pragmatiko, se je predložil poseben načrt, kateri se je pripravil v ministerstvu notranjih del.

Lvov 27. avgusta. Poljski listi, razpravljajoč o položaju v drž. zboru, povdarjajo, da obnovev koalicije ni srečna misel, ker koalicija ne more imeti obstanka, ter priporočajo češko poljsko zvezo.

Carigrad 27. avgusta. Četa kakih 1000 mož je napadla muhamedansko vas Janikli in vse pomorila ter požgala. Guverner v Adrijanoplu je poslal na lice mesta svojega adlatusa in ta poroča, da je bilo 27 oseb ubitih, 13 žensk je pa zgorelo. Število žrtev je veliko večje. V vasi Bataköi so ustaši ubili tri osebe. V Janikliju je zgorelo 287 hiš in 500 gospodarskih poslopij. Ustaši so razdejali tudi mošejo, streljali so nanjo s topovi in jo potem razrušili z dinamitom. V Jindikliju je zgorelo 400 volov in krav ter 29 konj. Ustaši so pobegnili na Bolgarsko, a govori se, da so bili voditelji v uniformah bolgarskih častnikov.

Rim 27. avgusta. Položaj v Siciliji je kritičen. Mej kmeti in delavci se je zopet začelo veliko gibanje. Vlada je v strahu, da nastane zopet revolucija in je zategadelj pomnožila posadke v raznih mestih.

Narodno-gospodarske stvari.

— Mejnarodni semenski trg na Dunaju se je odprl včeraj. Navzočih je bilo 2000 udeležnikov, katere sta pozdravila sekcijski načelnik Weigelsperg imenom vlade in okr. glavar dr. Friebeis imenom dunajskega mesta. Po govoru predsednika Schöllerja, ki se je zahvalil za naklonjenost vlade in dunajskega mesta, se je poročalo o letošnji žetvi. Kupčija ni bila poseba živahna.

— Dajatev drva. V četrtek dne 12. septembra t. l. ob 10. uri dopoldne vršila se bode pri c. kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu v Zadru ponudbena obravnava glede zagotovitve potrebnih 4400 kubičnih metrov trdih drva. K obravnavi se vsprejemajo le pismene ponudbe, katere je najkasneje do 12. septembra vložiti pri imenovanem magacinu. Razglas obsegajoč pogoje in ponudbeni obrazec vpogleda lahko vsak v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice) javlja, da se bode z dnem 1. septembra 1895 postajališče Tellnitz proge Bodenbach Komotau, ki je bilo doslej urejeno le za osobni in prtljažni promet, potem za vozno blago v vagonih, otvorilo splošnemu prometu in da se bode dosedanje nazivanje na progi Dunaj-Heb ležeče postaje „Göpfritz-Gross-Siegharts“ od dne 19. avgusta 1895 dalje spremenilo v „Göpfritz“. K izdaji 1895 glavne tarife za blago c. kr. avstr. drž. železnice uvel se bode dodatek VIII z veljavnostjo od dne 1. septembra 1895.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti tež-
kotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in
napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno do-
mače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-pratek“, ker upliva
na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen
in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštne-
m povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c in
kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekar-
nah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, za-
znamovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (4-12)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Ane Zorc
posestvo v Žužemberku, kupljeno na javni dražbi za 3005
gld., dne 30. avgusta (potom relicitacije) v Žužemberku.
Jožefa Zupana zemljišče na Savici, (v drugič) dne
30. avgusta v Radovljici.
Janeza Lipovca posestvo v Prigorici, cenjeno 5040
gld., dne 30. avgusta (v drugič) v Ribnici.
Alojzija Lavrenčiča posestva v Postojini, cenjena
10.830 gld., 3000 gld., 6000 gld., 1000 gld. in 500 gld., dne
30. avgusta in 30. septembra v Postojini.
Janeza Gregoriča zemljišče v Selu Šumberk, ce-
njeno 976 gld. dne 30. avgusta in 30. septembra v Trebnjem.
Matije Štepana posestva v Čurilih, cenjena 3788 gld.
in 600 gld., dne 30. avgusta in 2. oktobra v Metliki.
Franceta Groma posestvo v Mostah, cenjeno 3940
gld. 40 kr., dne 30. avgusta in 4. oktobra v Radovljici.
Jere Vogelnik zemljišče v Dosloviču, cenjeno 910
gld., dne 30. avgusta in 5. oktobra v Radovljici.

Umrli so v Ljubljani:

23. avgusta: Herta Wenig, skladiščarjeva hči, 3 me-
sece, Kolizej. — Anton Sušnik, korektor, 45 let, Pristavske
ulice v baraki. — Albina Žgajnar, delavčeva hči, 21 let,
Karolinska zemlja št. 21.

V deželni bolnici:

23. avgusta: Ivan Švab, sirota, 17 let.

Loterijske srečke 24. avgusta.

Na Dunaji: 85, 30, 16, 1, 7.
V Gradci: 57, 51, 87, 73, 37.

Meteorologično poročilo.

Augst	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
26.	9. zvečer	741.2	16.1° C	sr. svzh.	jasno	
27.	7. zjutraj	742.0	11.4° C	sl. vzhod	megla	0.0
"	2. popol.	740.5	23.3° C	sr. vzsvz.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 18.2°, za 0.5° nad
normalom.

Dunajska borza

dne 27. avgusta 1895.

Skupni državni dolg v notah	101 gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	10	"
Avstrijska zlata renta	122	50	"
Avstrijska krona renta 4%	101	25	"
Ogerska zlata renta 4%	122	50	"
Ogerska krona renta 4%	99	75	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1067	—	"
Kreditne delnice	405	—	"
London vista	120	80	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	05	"
20 mark	11	80	"
20 frankov	9	56	"
Italijanski bankovci	45	75	"
C. kr. cekini	5	70	"

Dne 26. avgusta 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151 gld.	75	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	75	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	25	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	205	50	"
Ljubljanske srečke	22	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	171	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	539	—	"
Papirnat rubelj	1	29 1/2	"

Dr. Ivan Tavčar naznanja tužnim
srcem v svojem in svoje rodbine imenu vsem so-
rodnikom, prijateljem in znancem, da se je njegov
ljubljeni oče

Janez Tavčar

dne 26. avgusta 1895 zvečer, v 75. letu svoje dobe,
previden s svetotajstvi za umirajoče, preselil v
boljše življenje.

Pogreb zemskih ostankov dragega pokojnika
bode dne 28. avgusta 1895 ob 9. uri dopoldne v
Poljanah nad Škofjo Loko.

Sv. maše zadušnice služile se bodo v domači
župni cerkvi.

Blagi pokojnik bodi priporočen v prijazen
spomin. (1109)

V Poljanah nad Škofjo Loko, 27. avg. 1895.

(Mesto vsacega posebnega obvestila.)

Neobhodno potrebno

je tako za dame kakor za gospode, ki se udeležijo potovanja v

Prago

da si omislijo

(1104-2)

nepremočljivi dežni plašč (havelok)

iz tirolskega lodna pri znani trdkri

Gričar & Mejač

v Ljubljani, Slonove ulice št. 9.

Razpošilja se tudi po pošti.

Če je komu kaj ležeče
na tem, da se ohrani
lepa polt in da je ista lepo
bela, naj se umiva z iz-
redno voljnim 5 (946-1)
Doering-ovim milom
s svojo.

Učinek je čudovit. No-
beno milo svetla ne deluje
enako blagotvorno na polt.
Dobiva se povsod po 30 kr.

Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.
V Ljubljani prodajata na debelo: Ant. Krisper in Vaso Petričič.

Nemeblovano sobico

s separatnim vhodom 188e sameo. — Ponudbe vzprejema
upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (1101-2)

Jabolka in hruške za mošt

se kupujejo. — Ponudbe pod šifro „O. 3151“ Rudolfa
Mosse-ja v Stuttgartu. (1099)

Trgovski pomočnik

vešč slovenskega in nemškega jezika, izurjen v trgovini
mešanega blaga, želi prenesti službo. — Več se izve
pri upravnistvu „Slov. Naroda“ pod „št. 7403“. (1086-2)

Proda se v Brežicah ob Savi (1097)

hiša in nekaj zemljišča.

Natančnejša pojasnila daje gospod **Fran Florjančič**,
uradnik banke „Slavije“ v Ljubljani, Tržaška cesta št. 12.

Učenec

iz dobre hiše, priprosto vzgojen, ki je jeden ali dva raz-
reda srednje šole dovršil in ima veselje do trgovine, se
vzprejme v prodajalnico z mešanim blagom **L. Für-
sager-ja** v Radovljici, na Gorenjskem. (1080-3)

V naši tiskarni je izpraznjeno mesto

korektorja.

Prosilci, ki morajo biti popolnoma vešč
nemškega in slovenskega jezika v besedi in
pisavi, naj svoje prošnje, opremljene s spriče-
vali o svojem dosedanjem službovanju, vložijo
do 5. septembra t. l. v našem komptoirju.

V Ljubljani, dne 26. avgusta 1895.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

(1106-1)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Zeliščni sirup

od občinstva navadno zahtevan pod imenom
**sok za prsa, pljuča in
zoper kašelj**

priprejen iz
planinskih zelišč in lahko raztopljivi-
vega vapnenega železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr.,
12 steklenice 5 gld.

Dobiva se pri (819-34)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se s obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Št. 27.828.

Razglas.

(1100)

Razpisuje se mesto

poštnege odpravnika (ekspedijenta)

pri novem c. kr. poštnege uradu v **Trebelnem**, v okrajnem glavarstvu
Krškem, proti pogodbi in kavciji 200 gld.

Letna plača 150 gld., uradni pavšal 40 gld. in za vsakdanjo pešpošto
Trebelno-Mokronog in nazaj 120 gld.

Prošnje v **teku treh tednov** na poštno in brzojavno vodstvo v
Trstu.

Od c. kr. poštnege in brzojavnega vodstva.

Trst, dne 18. avgusta 1895.

(1074)

FRAN CHRISTOPH-ov

(3)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh **praktičnih lastnosti** in jednostavnega rabljenja se posebno pripo-
roča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo.
— Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljate barve) in brezbarven (ki daje
samo svit). — **Uzorec lakiranja in navod** rabi dob se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri
Ivana Luckmann-a nasledniku:
Antonu Stacul-u.

FRAN CHRISTOPH,

izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega
svetlega laka za tla, **PRAGA & BEROLIN.**

**Cesarsko-jubilejske cerkveno-
zgradbene srečke à 1 gld.**

(1057-4)

Glavni dobitnik 30.000 goldinarjev

vrednosti.

Srečke priporoča **J. C. Mayer** v Ljubljani.

**Zadnji
meseč.**

Štajersko deželno zdravilišče Rogatec-Slatina.

Postaja južne železnice Poljičane. Sezona od 1. maja do 1. oktobra.

**Pivno in kopelno zdravljenje
in zdravljenje s sirotko in elektriko.**

Prospekte razpošilja ravnateljstvo.

Svetovnoznane kislice, sodrzujoče Glauber-jevo sol, priporočevane
od prvih medicinskih avtoritet pri boleznih prebavnih organov in
dihal, in sicer:

Tempeljski vrelec kot najboljša osvežujoča pijača,

Styria-vrelec kot preskušeno zdravilo v sveži polnitvi

(491-19)

oskrbnistvo kopališča Rogatec-Slatina.